

అక్షయం... కథలు

ఈ కథ సృష్టి ప్రారంభమై నప్పుడు జరిగింది అనుకుందాం. అలా అనుకుంటేనే చదవడానికి ఇంట్రెస్ట్ కలుగుతుంది.

బ్రహ్మదేవుడు చెట్టూ.. చామలూ.. పుట్టించాక రకరకాల జీవరాసుల్ని క్రియేట్ చేశాక మనుషుల్ని సృష్టించాడు. అన్ని జీవులూ పుట్టగానే బ్రహ్మదేవుడికి దణ్ణం పెట్టి వాళ్ల వాళ్ల స్లేసులకి వెళ్లిపోయాయ్. అంటే.. చేప ఏమో నీళ్లల్లోకి చిలకేమో చెట్టుమీదకి పాము ఐతే పుట్టలోకి అన్నమాట.

కానీ చెట్టూ.. మనిషి బ్రహ్మదేవుడికి దణ్ణం పెట్టి వెళ్లకుండా నిలబడిపోయాయి/డు.

“ఏంటలా నిలబడిపోయారు. మీ నెలవులకి చేరుకోండి” అన్నాడు బ్రహ్మదేవుడు.

మనిషి నోరు విప్పి “మాకు నూరేళ్ల ఆయుర్దాయం కావాలి” అన్నాడు.

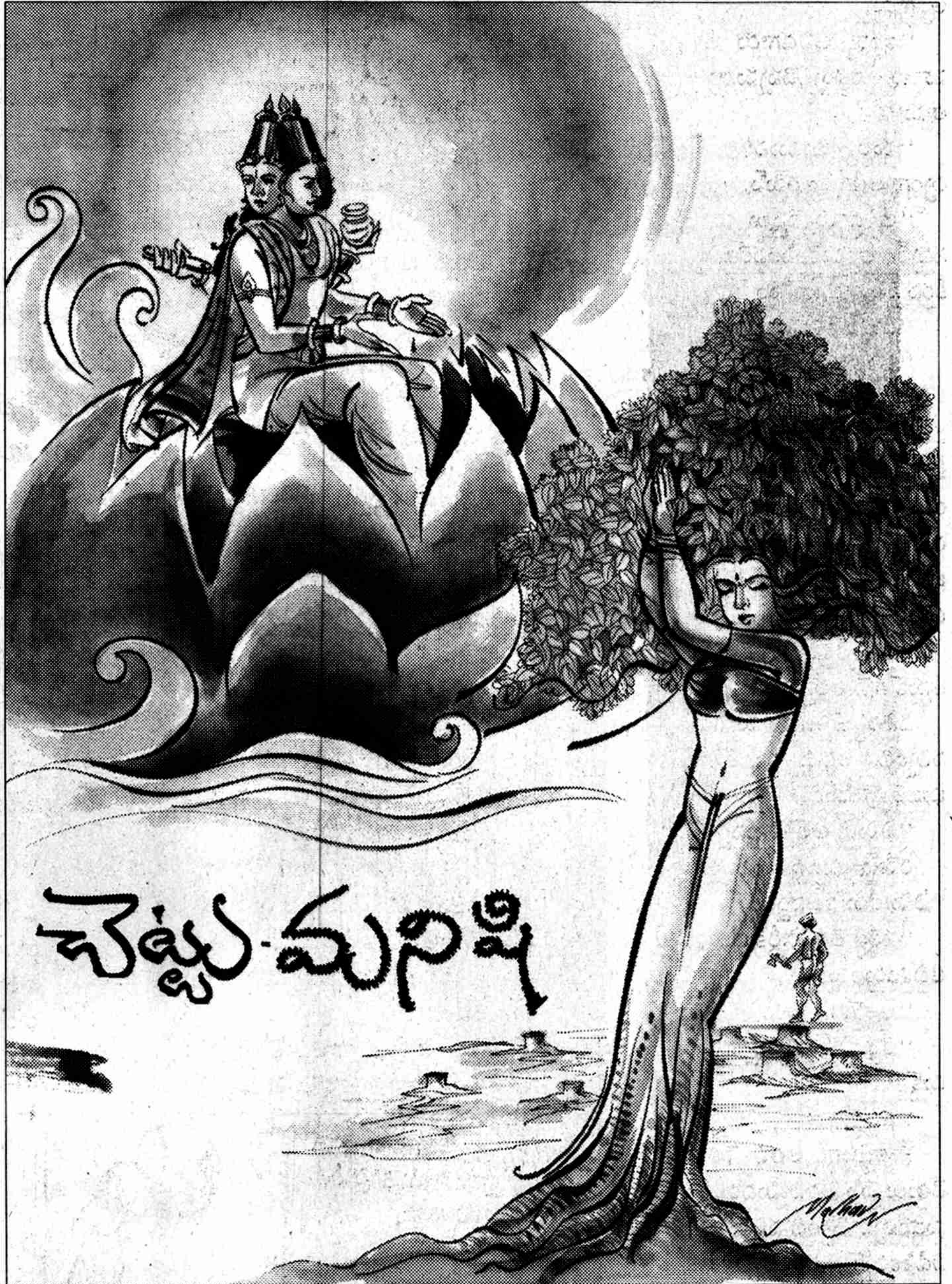
బ్రహ్మదేవుడు కొన్ని రూల్స్.. రెగ్యులేషన్స్ చెప్పి “ఈ నియమాలు పాటిస్తే మీ ఆయుర్దాయానికి ధోకా లేదు” అని ఆశీర్వదించాడు.

మనిషి భూలోకానికి వెళ్లిపోయాడు. చెట్టు ఇంకా అక్కడే ఉండటం చూసి బ్రహ్మ.. “నీకేం వరం కావాలో కోరుకో” అన్నాడు.

“నేను మనిషి కన్నా ఎక్కువ కాలం బతకాలి”

“ఎంత ఆశా..”

“ఆశ్చర్యపోకండి మహాప్రభూ... నేను బతకాలనుకునేది మనిషి కోసమే. ఒక్కసారి భూమిలోకి దిగానంటే రెండు మూడు తరాలైనా మానవులకి సహకరించాలి. నేను బతికున్నాల్లు ఒకవేళ.. మొదలంటా కూలిపో

చెట్టు మనిషి

యినా మనిషికి సహకరించాలి” అని వేడుకుంది చెట్టు.

బ్రహ్మదేవుడు నవ్వి... “చెట్టమ్మా... మనుషుల్ని నమ్ముతున్నావా? వాళ్లు మెదడు పెంచుకుని ఎదిగిపోతారు. నిన్ను నానా రకాలుగా హింసిస్తారు.. తెలుసా?”

“తెలుసు.. కానీ దాన్ని నేను హింసగా

భావించను. వాళ్లకి నేను సహకరించాననే అనుకుంటాను. నా ఆకులూ..

కొమ్మలూ.. కొట్టినా.. కట్టెలుగా మార్చినా కట్ట కడపటి వరకూ వాళ్లకి తోడుంటాను”

బ్రహ్మదేవుడు థిర్త అయిపోయాడు.

“నువ్వెంత మంచిదానివి.. అమ్మలా ఆలోచిస్తున్నావ్.. కానీ మనుషులు ఆమె

కొడుకుల్లా నిన్ను పట్టించుకోరు. జాగ్రత్త మరి."

"నువ్వే చెప్పావ్.. అమ్మా కొడుకూ అన్నావ్.. గుండెల మీద తన్నినా.. అమ్మ కొడుకును ఎత్తుకొని ముద్దాడుతూనే ఉంటుంది కదా. నేనూ మనుషుల్ని నా బిడ్డల్లాగే చూసుకుంటాను"

బ్రహ్మదేవుడికి ఎనిమిది కళ్ళలా చెమర్చాయి.

"అమ్మలూ.. నీకు ఇంకా గొప్ప వరాలిస్తున్నాను.. నువ్వు అనేక జాతులతో అనేక పేర్లతో వర్తిల్లుతావు. నేల మీద గడ్డి మొదలు.. నింగినంటే మహా వృక్షాలుగా నీ జాతి వర్తిల్లుతుంది. పొదల్లా.. గుబురుల్లా.. కొండల్లో గుట్టల్లో ఎక్కడైనా నీ జాతి పచ్చగా విస్తరిస్తుంది. ఇది నా వరం" అన్నాడు చతుర్ముఖుడు.

చెట్టు కదలేదు.

అనురాగ పూరితంగా...

"ఇంకా ఏం కావాలమ్మా?" అన్నాడు బ్రహ్మ.

"నాకు కొమ్మలు కొట్టేసినా మళ్ళీ చిగురించి పెరిగే అనుగ్రహాన్ని ప్రసాదించండి" అంది చెట్టు.

"ఆకులు రాలినా నువ్వు చిగురిస్తావ్. కొమ్మలు నరికినా నువ్వు విస్తరిస్తావ్. నీకు పుట్టుకతోనే ఆ భాగ్యం ఉంది"

"ధన్యోస్మి ప్రభూ.."

అంటూ చెట్టు నిశ్చలమైంది. భూలోకంలో అవతరించింది.

★ ★ ★

భూలోకంలో.. కథ స్టార్ట్ చేద్దాం.

అనగనగా ఓ కుర్చీ.. ఎప్పటిదీ.. ముత్తాతల నాటిది. అది ఇలా కూర్చుంటే ముందుకీ వెనక్కీ ఊగుతుంది. వయసు మళ్ళిందో ఏమోగానీ.. ఊగుతోన్నప్పుడు మూలుగుతోంది.

ఓ చెట్టు.. మొక్కలా పుట్టి.. పెరిగి ఒళ్ళు కోయించుకుని ముస్తాబు చేయించుకుని కుర్చీగా మారి మూడు తరాల నుంచి

జనాన్ని మోస్తున్న ఆ చెట్టు తన జన్మ ధన్యమైపోయినట్టు పులకిస్తోంది.

ఒక్కసారి కుర్చీ పులుక్కుమంది. కన్న చెట్టేమీ కన్నీరెట్టలేదు. తన చేతులు కొన్ని కోసిచ్చి పిల్లాణ్ణి ఒళ్లో కూర్చోబెట్టుకున్నట్టు మూడు తరాలు మురిసిపోయింది. చెట్టమ్మకి చాలా చేతులు మొలిచాయి. చాలా పనులకి చేదోడైంది.

ఇవ్వాల కుర్చీ నడ్డి విరిగింది. బొగ్గుల్లా మారి నాలుగో తరానికి అన్నం వండి పెట్టడానికి సహకరించింది. తనలో ఒక భాగం ఇవ్వాల బూడిద అయినా తను జనానికి ఉపయోగపడటం ఆ చెట్టు చూస్తూనే ఆనందపడింది.

★ ★ ★

బ్రహ్మదేవుడు ప్రత్యక్షమయ్యి

చెట్టు ఆనందాన్ని.. సంతోషాన్ని చూసి "నా సృష్టి నీ వల్లే నిలుస్తుంది" అని చెట్టును మెచ్చుకున్నాడు.

చెట్టు కన్న తండ్రిని చూడగానే కన్నీళ్ళు

ఎన్నాళ్ళకెన్నాళ్ళకు...

ఒకప్పుడు సీనియర్ ఎన్టీఆర్ కి పర్సనల్ మేకప్ మాన్ అయిన పీతాంబరం కొడుకే నేటి ప్రముఖ దర్శకుడు పి.వాసు (పీతాంబరం వాసు). ఎన్టీఆర్ కుమారుడు బాలకృష్ణ-పీతాంబరం కుమారుడు వాసు కలయికలో దాదాపు ఇరవయ్యేళ్ళ క్రితం 'సాహసమే జీవితం' అనే సినిమా వచ్చింది. ఈ సినిమాకి వాసు-భారతి సంయుక్తంగా దర్శకత్వం వహించి దర్శకులుగా మారారు. మళ్ళీ ఇన్నాళ్ళకీ పి.వాసు దర్శకత్వంలో బాలకృష్ణ 'మహారథి'లో నటించాడు. ఓ రకంగా ఇది క్రేజీ కాంబినేషన్ మరి! అందుకనే ఈ సినిమాపై అంచనాలు బాగా వున్నాయి.

పెట్టుకున్న అత్తింటి కోడల్లా భోరుమంది.

"ఏమైంది తల్లీ.."

"ప్రభూ... నా జాతిని జనానికి వినియోగపడేలా ఇంకా ఇంకా విస్తరించేలా చేయలేవా?"

"చెట్టమ్మా... నీకు జనాల మీద ఎంత జాలి. అందులో కొంత జాలి, ప్రేమ నీ మీద వాళ్ళకున్నా వాళ్ళ జీవితాలు బాగుపడతాయి. కానీ జనాలున్నారే.. ఖండించేసినా పెరగరు. తుంచేసినా ఎదగరు. వాళ్ళు నిన్ను ఆశ్రయించుకుని, హేరాలు చేయడానికి స్థావరాలుగా చేసుకొని అడవులకి అప్రతిష్ట తెస్తున్నారు"

"నన్ను సృష్టి నుంచి తీసేయండి ప్రభూ" అంది దుఃఖ పూరితంగా చెట్టు.

"నేను ఆ పని చెయ్యక్కర్లే దమ్మా" అన్నాడు, బ్రహ్మ ఆద్రుపూరితంగా.

